

http://www.stelmaschuk.info/internet-conference/announced-internet-conference/internet-conference-number-2/49_konferencia-23-02-2012/116-2012-03-16-00-52-29.html

3. Продіус І.П. Удосконалення управління інноваційною діяльністю на промислових підприємствах / І.П. Продіус, В.В. Кліменко // Праці Одеського політехнічного університету – 2007. – В. 1 (27). – С. 273-277.

УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ В СИСТЕМІ АВТОМАТИЗАЦІЇ ЇЇ ОБЛІКОВОГО ПРОЦЕСУ

Новицька Ю. В., студентка

Науковий керівник: Шматковська Т. О., к.е.н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Нині одним із найважливіших показників і передумов успішного ведення бізнесу є використання сучасних автоматизованих систем облікової інформації. Їх застосування дає нові можливості для розвитку й оптимізації бізнес-процесів, підвищує продуктивність праці, дає змогу ефективно використовувати ресурси, підвищувати якість управління бізнесом.

Проведення обліку дебіторської заборгованості в умовах автоматизованих облікових систем залежить від рівня автоматизації, ступеня доступності облікових даних, складності оброблення інформації.

Дослідження наукових праць показало, що існує безліч підходів до автоматизації обліку дебіторської заборгованості на підприємстві.

Головними вимогами, які до неї ставлять користувачі, є такі:

- повне і своєчасне задоволення інформаційних потреб користувачів;
- виконання контрольних і аудиторських завдань з метою одержання необхідної інформації про наявні відхилення;
- одержання комп'ютерних управлінських рішень;
- здійснення аналізу та прогнозування господарсько-фінансової діяльності підприємства.

Автоматизація обліку дебіторської заборгованості забезпечить збір та обробку інформації, необхідної для оптимізації управління дебіторською заборгованістю. Автоматизація обліку дебіторської заборгованості ставить нові вимоги до первинної інформації. Різноманітність форм подання такої інформації, що надходить до бухгалтерії, дозволяє вести зведений облік безпосередньо на підставі первинних документів без попереднього їх накопичення та узагальнення. В умовах автоматизованої обробки інформації змінюється цільове призначення бухгалтерського обліку, він стає складовою частиною системи управління підприємством. За допомогою таких систем можна здійснювати оцінку фактичного стану підприємства, а також прогнозувати і моделювати управлінські рішення [3].

З метою удосконалення обліку дебіторської заборгованості при її автоматизації, необхідно здійснити наступні заходи:

- застосувати програмний «конструктор» на базі інтеграції функціонального модуля з підсистемами, що пов'язані з фінансовими та виробничими аспектами управління;

- створити інформаційну базу дебіторської заборгованості учасників розрахунків;

- звірити в електронній формі взаємні вимоги та зобов'язання і знайти найбільш раціональні способи погашення взаємної заборгованості;

- провести взаємозаліки, поступово скорочуючи обсяги заборгованості;

- вести облік та звітність проведених взаєморозрахунків.

Отже, автоматизація дебіторської заборгованості є ефективним засобом підвищення рівня конкуренції підприємства на ринку. При умові впровадження запропонованих розробок облік дебіторської заборгованості буде більш досконалим та забезпечить зростання притоку коштів у підприємство [4].

Автоматизація обліку розрахункових операцій дозволяє:

- швидше і точніше знайти або створити відповідного контрагента у базі підприємства з усіма його даними та реквізитами;

- вести облік господарських операцій підприємства по кількох видах розрахунків – готівка, передплата, бартер, що не потребує додаткової трати часу та створення нових договорів;

- автоматичну оплату рахунків виставлених контрагенту-платнику;

- зменшити затрати часу на оформлення і виписку договорів, накладних, рахунків-фактур та інших відповідних документів;

- автоматично відображати дані господарських операцій протягом відповідного періоду в реєстрі взаєморозрахунків;

- здійснювати оперативний контроль за станом взаєморозрахунків;

- для правильної обробки складних операцій призначені відомості взаємних розрахунків з кредиторами та дебіторами, які дають змогу контролювати заборгованість підприємства та вчасно її погашати;

- за допомогою особового рахунка відповідного контрагента можна одержати необхідний список відповідних документів з мінімальними затратами часу та коштів;

- автоматично погасити заборгованість підприємства з реєстрацією чи без реєстрації документа [1].

Важливе значення у взаємовідносинах між партнерами має дотримання встановлених домовленостей, у тому числі й строків проведення розрахунків чи поставки товарів. Для покращення роботи кожного підприємства потрібно дотримуватись діючих правил розрахунків, не допускати прострочення, сприяти зменшенню дебіторської заборгованості. Необхідно знайти оптимальні методи управління дебіторською заборгованістю, які б дозволили збільшити доходи підприємства, запобігаючи створенню безнадійних боргів.

Література.

1. Волинець О. О. Характеристика системи аналітичного обліку зобов'язань та методика її удосконалення в умовах електронної обробки економічної інформації / О.О. Волинець // Вісник Хмельницького

національного університету. Економічні науки. – 2009. – № 5, Т. 2. – С. 151–153.

2. Житна І. П. Сучасні технології удосконалення системи автоматизації обліку та управління виробництвом / І. П. Житна., О. А. Садовніков. – 2010. – № 3. – С. 126–128.

3. Сурніна К. С. Автореф. дис. канд. екон. наук : 08.06.04 / К. С. Сурніна ; Східноукр. нац. ун-т ім. В. Даля. — Луганськ, 2002. — 19 с. — укр.

4. Шипунова О. В. Автоматизація управління підприємством: основні принципи, функції та підходи // О. В. Шипунова / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://archive.nbu.gov.ua> (дата звернення 17.11. 2013 р.).

5. Шатохін О. Облік та інформаційне забезпечення управління господарською діяльністю підприємств / О. Шатохін // Бухгалтерський облік та аудит. – 2009. – № 10. – С. 12–15.

СУТІСНО-ЗМІСТОВНЕ ТРАКТУВАННЯ ПОНЯТЬ «НОВА» ТА «ІННОВАЦІЙНА ПРОДУКЦІЯ» ЯК НАПРЯМУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Обозний М. В., студент

Науковий керівник: Нагорний Є. І., к.е.н., доцент

Сумський державний університет

Численні літературні джерела підтверджують, що стратегічний вектор розвитку вітчизняних промислових підприємств має ґрунтуватися на інноваційній діяльності шляхом створення, виробництва та просування на ринку нових та інноваційних продуктів. Даний вектор розвитку є беззаперечною гарантією виживання промислового підприємства, особливо в сучасних умовах Євроінтеграції, імпортозаміщення та експортоорієнтації.

Під інноваційною діяльністю розуміють усі дії, що приводять до створення, упровадження й поширення інновацій, в тому числі пов'язані з упровадженням інноваційних, нових, та значно вдосконалених існуючих товарів. Держкомстат України розрізняє чотири типи інновацій [1]: продуктові, процесові, маркетингові й організаційні. Усі чотири типи інновацій між собою тісно взаємозв'язані й інколи дуже важко визначитися з видом інновацій, що має місце, оскільки багато інновацій мають ознаки відразу двох або більше типів. Цікава річ: процесові, маркетингові та організаційні інновації пов'язані з певними діями або діяльністю, що призводить (або впливає) на створення (впровадження чи реалізацію) нових чи інноваційних продуктів – продуктових інновацій. Саме це підкреслює актуальність інноваційного розвитку, оскільки саме в нових продуктах потім знайдуть своє місце й усі інші види інновацій.

Спробуємо з'ясувати, що ж таке «новий продукт (товар)» та «інноваційний товар», і чи є дані терміни тотожними. У результаті опрацювання численних джерел нами визначено низку підходів до трактування нового продукту:

- 1) це продукти, що мають нові або якісно поліпшені характеристики;
- 2) це продукти, що визнаються новими споживачами;